

Ὁ Δυμᾶς ἔχει δύο θυγατέρας, ὧν ἡ μὲν πρεσβυτέρα ἔσται ποτὲ ἢ ἑρασιμιωτέρα Παρισινή, ἢ δὲ νεωτέρα θὰ γείνη ἴσως ποτὲ Γεωργία Σάνδ.

Ὁ Δυμᾶς δέχεται ἐπισκέψεις οἰκογενειακάς, ἐν αἷς διασώζει καὶ ἐπιδαφιλεύει περὶ ἑαυτὸν ὄλην τὴν λαμπρὰν στρωμυλίαν τῆς νεότητός του. Ἐφέτος (1880) δ' ἀρχίζει νὰ συμπαραλαμβάνῃ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ τὴν δεσποινίδα Κολέττη. Τὴν θυσίαν ταύτην ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν ἡ πατρικὴ φιλοστοργία.

Ὁ Δυμᾶς εἶνε φίλος ἀσφαλῆς καὶ πολλῶν δυστυχῶν ἀνθρώπων εὐεργέτης. Τρυφερός δὲν εἶνε, εἶνε ὅμως ἀγαθός, καὶ ἔχει εἰς ὑπατον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον τὸ ἔμφυτον αἶσθημα νὰ προστατεύῃ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τῆς προστασίας, προθύμως δ' ἐπιδαφιλεύει τὴν συμβουλήν ἢ τὴν συνδρομήν του εἰς τοὺς ἐμπιστευομένους εἰς αὐτόν.

Μόλις ἔχω ἀνάγκην νὰ ψαύσω θέμα λίαν λεπτόν, τὰς γυναῖκας. Ὁ Δυμᾶς εἶνε ἀληθῶς φίλος τῶν ἀλλὰ τὰς θέλει φρονίμους χάριν τῆς εὐτυχίας καὶ αὐτῶν καὶ ἡμῶν. Περί τῆς εὐφυΐας τῶν ὀλίγων φροντίζει. Διὰ νὰ τὰς ἀγαπήσῃ, πρέπει νὰ εἶνε ὠραῖαι, ἀγαθαὶ καὶ ἐνάρετοι.

Μόνον, λέγει, ὅταν ἔχωσι τὰ προσόντα ταῦτα, εἶνε ἀνώτεραι ἡμῶν· διότι τί ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ ὑπεροχώτερον ψυχῆς καθαρᾶς ἐν σώματι τελείῳ; Ω.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΧΕΛΩΝΗ

Ἔως τώρα ἐγνωρίζαμεν ἀνθρωπίτους ἰχθύας, ἀνθρωπίτους ὄφεις, ἀνθρωπίτους κύνας, καὶ πολλὰ ἄλλα τέρατα παρόμοια, ἀλλὰ περὶ ἀνθρωπίτης χελώνης ἢ ἀνθρωποχελώνης οὐδεὶς ποτε ἤκουσέ τι μέχρι τοῦδε. Καὶ τὸ τέρας ὅμως τοῦτο ὑπάρχει σήμερον ἐν τῷ Βάττελ-Κρηκ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὁ ἐκ Χικάγοῦ ἀνταποκριτῆς ἀμερικανικῆς τιнос ἐφημερίδος περιγράφει ὡς ἐξῆς τὸ νέον τοῦτο τέρας, ὅπερ προσεχῶς θέλει ἐκτεθῆ ἐν Νέα Ἰόρκη.

Τὸ σῶμα τοῦ τέρατος τούτου εἶνε κοντόν, παχὺ καὶ πλατὺ, ἐννοεῖ ὅ,τι λέγει τις πρὸς αὐτὸ, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀρκετὴν νοημοσύνην, ὥστε νὰ κάμνῃ καὶ λογικὰς ἀπαντήσεις, καὶ κατὰ τοῦτο ὁμοιάζει σχεδὸν πρὸς τὸν ἵππον καὶ τὸν κύνα, οἵτινες ἐννοοῦσι τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου τῶν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ὁμιλήσωσιν.

Αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες του εἶνε βραχύτατοι, αἱ δὲ χεῖρες ἔχουσιν ἀνεστραμμένην τὴν παλάμην, καὶ ἀντὶ δακτύλων φέρουσι πτερύγια νηκτικά. Καὶ οἱ πόδες δ' ἔχουν σχῆμα νηκτικῶν πτερυγίων.

Ὅταν θέλῃ νὰ κινήθῃ, σηκώνει διὰ μιᾶς τὴν χεῖρα καὶ τὸν πόδα τῆς μιᾶς πλευρᾶς, καὶ ἔπειτα τῆς ἄλλης, καὶ τὸ βᾶδισμά του εἶνε ἐν γένει ἀπαράλλακτον ὡς τὸ τῆς χελώνης. Οἱ ἀνευνοήματος λόγοι, ὅσοι καταπίπτουσιν ἐνίοτε ἐκ

τοῦ στόματός του, εἶνε βραδεῖς καὶ μετροημένοι, ὅπως καὶ ὄλα τὰ κινήματά του. Τὸ δέρμα δὲ τῶν πτερυγίων καὶ ὄλου τοῦ σώματος εἶνε κίτρινον καὶ πλάδαρον ὡς τὸ τῆς χελώνης· ἢ δὲ ῥάχης του καλύπτεται ἀπὸ μικρά τινα δερμάτια, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ φύλακός του, παχύνονται καὶ σκληρύνονται βαθμηδὸν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, καὶ ἀναμφιδόλως θέλουσιν ἐπὶ τέλους μεταβληθῆ εἰς χελώνιον, ἥτοι εἰς ὄστρακον χελώνης.

Τὸ τέρας ἔχει νῦν ἡλικίαν 32 ἐτῶν. Ἡ κεφαλὴ του φαίνεται ὡς συνέχειά τις τοῦ λαιμοῦ, καὶ ἀπολήγει εἰς ὄζυ, ὅπως ἡ κεφαλὴ πολλῶν ὄφειων, ἢ δὲ μορφή του εἶνε ὄλως πλατεῖα. Οἱ ὀφθαλμοὶ του βλέπουσιν ἐξ ὑπαμιοῖθς πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ τὰ δεξιὰ, εἶνε δὲ ἀεικίνητοι. Τὸ ὄπισθεν τοῦ κρανίου του, ὅπερ εἶνε κᾶθετον εἰς τὸν τράχηλόν του, φέρει τρίχας μελαινας καὶ τραχειάς, τρίχας ὅμως εἰς τὸ πρόσωπον δὲν ἔχει. Ἡ ῥίς εἶνε ὁμοία μὲ τὴν τῶν Αἰθιοπῶν, καὶ τὸ στόμα, διεσχισμένον ἀπὸ τῆς μιᾶς παρειᾶς μέχρι τῆς ἄλλης, φέρει ἰσχυρὸν ἔρκος ὀδόντων, ὑπερμεγέθης δὲ γλῶσσα κρέμαται ἀπὸ τὸ ἀείποτε ἀνοικτὸν τοῦτο στόμα του.

Ὁ Σαμουὴλ Κήνε (οὕτως ὀνομάζεται τὸ τέρας τοῦτο) εἶνε συνήθως εὐάγωγος καὶ ἡμερος, ἀλλ' ἐνίοτε ἔχει καὶ αὐτὸς στιγμάς, καθ' ἃς ὀργίζεται.

Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ του εἶνε εὐκατάστατοι, ἀλλὰ δὲν ἔπραξαν ὅμως τίποτε ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν ἀφήσαν δὲ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ κόσμου.

Ἡ φρικώδης του δυσμορφία αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸ ὅτι ἡ μήτηρ του ἐτρόμαξε πολὺ ἡμέραν τινὰ, ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ τοκετοῦ. ***

Γνωμαὶ καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

426.

Ἡ πᾶν καινὸν δορυφοροῦσα χάρις καὶ ἡ ἕξις ἢ μακρὰ ἀντίθετοι φαίνονται. Ἐν τούτοις ἀμφοτέραι ἐπίσης ἀποκρύπτουσιν ἡμῖν τῶν ἡμετέρων φίλων τὰ ἐλαττώματα.

427.

Οἱ πλεῖστοι τῶν φίλων καθιστῶσι βδελυκτὴν τὴν φιλίαν, καὶ τῶν θρησκῶν οἱ πλεῖστοι καθιστῶσι βδελυκτὰ τὰ τῆς θρησκείας.

428.

Εὐκόλως ὁ ἄνθρωπος παραβλέπει τὰ ἐλαττώματα τῶν φίλων αὐτοῦ, τὰ μὴ καθαπτόμενα τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.

429.

Αἱ ἐρωτόληπτοι γυναῖκες συγχωροῦσι μᾶλλον τὰς ἀπερισκεψίας τὰς μεγάλας, ἢ τὰς ἀπιστίας τὰς μικράς.